

«... Υπό του Διηγόρου-Διδάκτορος του Πανεπιστημίου των Παρισίων κ. Στεφάνου Α. Κοτσιάνου, έξεδόθη με τον τίτλον «ή Ιατρική Εϋθύνη. Αστική-Ποινική», ένα αληθώς πολύτιμον και απολύτως απαραίτητον διά κάθε έπιστήμονα Ιατρόν, οδοντοιατρόν και φαρμακοποιόν βιβλίον, αποτελούμενον εκ διακοσίων περίπου σελίδων, επί πολυτελοῦς χάρτου και με καλλιτεχνικήν συνολικήν εκδοτικήν εμφάνισιν.

Τό βιβλίον αυτό τό όποιον με φιλότιμον ύπομονήν και νομικήν πείραν του συγγραφέως περιλαμβάνει άπαντας και έν πίση λεπτομερεία τους ειδικούς νόμους τους διέποντας την άσκησιν της Ιατρικής και τας έξ αυτής προκαλουμένας εϋθύνας εις βίους των άσκούντων αυτήν άνωτέρω Έπιστημόνων, τυγχάνει έτι πολυτιμώτερον και απαραίτητον σήμερα, ότε τό Ιατρικόν έπάγγελμα διαβιβρώσκεται άφορήτως από την επανεμφανισθεισαν επί τάπητος πάλαι ποτέ άγυρτεϊαν, των παρονόμων άσκούντων την Ιατρικήν και παρασκευαστών των διαφόρων «Κιτριώνων υγρών», «Βασιλικών πολτών», «Ίνστιτουτων αισθητικής», «Σεξουαλικών βιβλίων» και ούκ έστι τέλος «μυστηρίων», άπατηλών μέσων και άγυρτικων Ιατροσοφισμάτων....».

«ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ»

Φύλλον 15 Νοεμβρίου 1956, σελ. 2.

«... Ο συγγραφεύς εις 190 σελίδας προβαίνει εις εξαντλητικήν έρευναν του πρωτοτύπου όντος θέματος, τουλάχιστον διά την Χώραν μας, με τό όποιον άσχολεϊται. Ούτως άρχεται της έρευνής του δι' Ιστορικής άνασκοπήσεως από του δικαίου των Βαβυλωνίων μέχρι του των Σταυροφόρων και του παλαιότερου Γαλλικου Δικαίου. Εισερχόμενος άκολούθως εις την κυρίως έρευναν της εϋθύνης των Ιατρών, μετά την έκθεσιν των αναπτυχθεισών θεωριών, αναπτύσσει τον νομικόν αυτής χαρακτήρα, προβαίνων έν συνεχείαι εις την κυρίως άνάλυσιν του θέματος. Εις ταύτην προτάσσει την άστικήν εϋθύνην, διακρίνων μεταξύ συμβατικής και έξ άδικήματος τοιαύτης, καταλήγων εις τας συνεπειάς της διακρίσεως ταύτης. Εις την συμβατικήν εϋθύνην του Ιατροῦ έρευνά ευρύτερον τον νομικόν χαρακτήρα της μετά του άσθενους σχέσεως, ως σχέσεως μισθώσεως εργασίας ή μισθώσεως έργου μη παραλείπων και την έρευναν της ως διοικήσεως άλλοτρίων. Εισέρχεται άκολούθως εις την έρευναν της σχέσεως των Ιατρών μετά Ιδρυμάτων, νομικών προσώπων κλπ. άσχολούμενος έν τέλει και με τό θέμα άν δύναται ό Ιατρος να θεωρηθῆ ως προστηθείς.

Άρχόντως έκτενης είναι και ή έν συνεχείαι έρευνα της έξ άδικήματος εϋθύνης των Ιατρών.

Εις την άνάλυσιν της ποινικής εϋθύνης αυτών δέν ύστερει τό έργον' εξαντλει, νομίζομεν, πάσας τας περιπτώσεις αυτής.

Μετά την έκθεσιν της σχέσεως και άλληλεπιδράσεως πολιτικής και ποινικής δίξης, εισέρχεται εις ειδικωτέραν άνάλυσιν του θέματος. Ούτω πραγματεύεται τά της έπικινδύνου θεραπείας και έγχειρήσεως, τά θέματα Ιατρικής εϋθύνης και καταλήγει εις την έρευναν του ζητήματος της άποδείξεως.

Πλουσία ήμεδαπή και άλλοδαπή νομολογία και φιλολογία παρατίθεται ύπό του συγγραφέως.

Τό άνα χείρας έργον άσχολούμενον με θέμα σχεδόν άνερευνητέον έν όλη του τῆ ευρύτητι, θ' άποτελέσῃ χρησιμώτατον οδηγόν και σύμβουλον τόσον των Ιατρών (προληπτικώς), όσον και των δικαστών και διηγόρων (κατασταλτικώς).

«Θ Ε Μ Ι Σ»

Έτος ΕΖ' (67) τεύχος 11 (1-15 Ιουνίου 1956, σελ. 320

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Υπουργός Βορείου Ελλάδος και η Κυρία
Α. Λαπα, έχουσι την τιμήν να παρακαλέσουν τον
Κ. Κωνσταντίνου Κότσανον
όπως παραστῆ εις δεῖπνον το όσοιον δίδουν την
προσεχή Τρίτην, 2 Σεπτεμβρίου 1952, και ὡραν 10.30
μ. μ. εις την Ταράσαν του Μεγάρου της Έταιρείας
των Μακεδονικων Λαουδων προς τιμήν των άξιοτιμων
Μελων της Αντιπροσωπείας της Έθνοσυνελεύσεως της
Ραιτικής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας.

Έν Θεσσαλονίκη τῆ 28 Αυγούστου 1952